

Divizní generál František MORAVEC

23. 7. 1895–26. 7. 1966

V lednu 1916 padl do ruského zajetí, kde se přihlásil do 1. srbské dobrovolnické divize, v níž konal službu až do února 1918. Poté působil u 22. čs. střeleckého pluku ve Francii a od září 1918 u 35. čs. střeleckého pluku v Itálii. Po návratu do ČSR se zúčastnil bojů na Slovensku. 1920–1925 sloužil u pěšího pluku 35 v Plzni (velitel praporu). 1926–1928 posluchač Válečné školy v Praze. V letech 1928–1929 u 2. divize v Plzni (přednosta oddělení). Od listopadu 1929 přednosta 2. oddělení ZVV Praha. 1934–1939 u 2. oddělení MNO – hlavního štábu (přednosta pátrací skupiny, od července 1937 současně zástupce přednosta oddělení). Dne 14. 3. 1939 odletěl společně s dalšími 10 důstojníky do Londýna, kde v letech 1940–1945 řídil čs. zpravodajskou službu (zpočátku jako přednosta zvláštní skupiny MNO, od června 1941 přednosta II. odboru MNO). 1944–1945 podnáčelník štábu Hlavního velitelství čs. branné moci. Po osvobození přidělen k pomocnému úřadu MNO – hlavního štábu, z politických důvodů však na zvláštní dovolené. Od prosince 1947 velitel 14. divize v Mladé Boleslavi. Po únoru 1948 propuštěn z armády. Odešel do exilu, kde zpravodajsky pracoval proti komunistickému režimu v ČSR. Zemřel v USA.

Českoslovenští parašutisté procházeli ve výcvikových střediscích SOE (Special Operations Executive) pod dohledem britských instruktorů tvrdým výcvikem

Zcela speciickou kapitolu čs. zahraničního odboje představovalo vysílání parašutistů na území protektorátu, které řídil II. odbor londýnského MNO v čele s bývalým zástupcem přednosta 2. oddělení hlavního štábu plk. Františkem Moravcem. Jeho nejúspěšnější akcí připravenou v úzké součinnosti s britskou SOE se stala bezpochyby operace ANTHROPOID, atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Vlastní akci provedli v Praze 27. května 1942 rotmistři Josef Gabčík a Jan Kubiš. Poté co Gabčíkovi selhal jeho samopal, hodil Kubiš na Heydrichův vůz bombu, při jejímž výbuchu byl protektor zraněn a 4. června 1942 následkům atentátu podlehl.

Josef Gabčík použil na místě atentátu samopal STEN Mk.II bez ramenní opěrky

Jan Kubiš vrhl na Heydrichův vůz bombu tohoto typu

Heydrichův Mercedes Benz 320 C poškozený výbuchem Kubišovy bomby na místě atentátu v Praze-Holešovičkách

Rotmistr
Josef Gabčík

Rotmistr
Jan Kubiš

Bezprostředně po atentátu vyhlásili nacisté v protektorátu stanné právo a zahájili masové popravy českých vlastenců. Během jediného měsíce bylo povražděno 1585 osob a se zemí byly srovnány obce Lidice a Ležáky. Ukryt parašutistů, kterým se podařilo z místa atentátu uprchnout, byl odhalen pomocí zrádce. V nerovném boji s přesilou si ponechali poslední náboj pro sebe. Nacistické represálie rozpoutané po atentátu však vedly v létě 1942 Velkou Británii a Francii k odvolání jejich podpisu pod mnichovskou dohodou.

Ve Velké Británii se rozvinula úzká spolupráce mezi naší a polskou armádou. Čechoslováci studovali na polské Válečné škole ve Skotsku a někteří naši důstojníci zde dokonce působili jako profesori. Byl mezi nimi i plk. Jaroslav Vedral-Sázavský (třetí zleva), bývalý přednosta výcvikové skupiny 5. oddělení hlavního štábu.

V pátek 15. ledna 1943 byl v Londýně vytvořen Štáb pro vybudování čs. branné moci (dále ŠVBM), který ve skutečnosti nebyl ničím jiným, než zárodkem nového hlavního štábu. V čele ŠVBM stanul gen. Bedřich Neumann-Miroslav, kterému podléhala tři oddělení (1. organizační, 3. operační, 4. materiální) a pomocný hospodářský úřad. Po správní stránce byl štáb přičleněn k MNO. Od 1. září 1944 byl navíc do ŠVBM jako 2. (zpravodajské) oddělení začleněn bývalý II. odbor MNO. Krátce poté byl však štáb ke dni 19. září 1944 zrušen a veškerý jeho personál přešel do nově vzniklého Hlavního velitelství čs. branné moci.

Divizní generál Bruno SKLENOVSKÝ

17. 10. 1893–1957

V srpnu 1916 byl zajat na ruské frontě. Po vstupu do čs. legii působil u 3. čs. střeleckého pluku, od října 1918 u 1., později 3. čs. dělostřeleckého pluku.

Po příjezdu do ČSR sloužil u dělostřeleckého pluku 53 v Uherském Hradišti. 1921–1922 na zkušené u velitelství 1. horské brigády v Ružomberku. 1922–1923 posluchač Válečné školy v Praze. Od října 1923 taktický pobočník velitele dělostřelectva ZV Bratislava. V letech 1927–1932 profesor taktiky dělostřelectva na Válečné škole v Praze. 1932–1935 příslušník dělostřeleckého pluku 1 v Ruzyni (od října 1933 velitel pluku). 1935–1938 zaměstnán na MNO – hlavního štábu ŘOP (zástupce přednosta I. oddělení). 1938–1939 náčelník štábu ZV Brno. Za okupace člen Ústředního vedení Obrany národa. V prosinci 1939 odešel do Francie, v květnu 1940 ustanoven velitelem dělostřelectva 1. čs. divize. V letech 1940–1945 zástupce náčelníka, od ledna 1941 náčelník štábu MNO v Londýně (používal jméno Stanislav Bosý). Od dubna 1945 velitel Čs. vojenské mise v Londýně. V roce 1946 přednosta Vojenské kanceláře prezidenta republiky. Od října 1946 velitel III. sboru v Plzni. V roce 1948 penzionován. Krátce poté odešel do exilu, v nepřítomnosti degradován. Usadil se v Kanadě, kde zemřel.

V čele Ministerstva národní obrany v Londýně stál od července 1940 až do září 1944, kdy se stal hlavním velitelem čs. branné moci gen. Sergej Ingr (vpravo). Na snímku předává standardu veliteli smíšeného předzvědného oddílu špt. gšt. Pravoslavu Řídkému (padl 18. ledna 1943 v severní Africe).

Československá medaile
Za chrabrost